

Niko Grünfeld
Niko_Grunfeld@kk.dk

Kære Niko

Tak for din henvendelse af 24. juni 2020, hvor du spørger ind til mine personlige holdninger om kønskvoter, ligesom du stiller en række spørgsmål til Chart 2020 og ligestillingsloven som opfølgning på BR-mødet den 24. juni 2020, hvor jeg oplyste, at CHART 2020 mister sit tilskud, hvis ikke der gives en dispensation fra Kulturministeriet.

Lad mig starte med at slå fast, at kulturbranchen generelt står med en stor udfordring, når det kommer til ligestilling mellem kønnene. På billedkunstområdet er udfordringen imidlertid kolossal. Alt for få kvinder bliver udstillet på landets museer og gallerier, og det er selvom, der bliver uddannet masser af kvindelige kunstnere. Som kultur- og fritidsborgmester anser jeg derfor dette problem for at være en af mine vigtigste opgaver at adressere og forsøge at løse, og jeg hilser ethvert initiativ velkomment, der forsøger at gøre en forskel for en mere lige kønsbalance blandt udstillende kunstnere i Danmark.

Kønskvoter mener jeg, er et nødvendigt tiltag i kampen for en mere lige kunstbranche – og det mener jeg i øvrigt er gældende på et mere generelt plan for det danske samfund. Jeg vil politisk arbejde for kønskvoter i sammenhænge, hvor det giver mening. De dele af branchen, der ønsker at indføre kønskvoter for at gøre en forskel for underrepræsenterede kvindelige kunstnere, har min ubetingede opbakning.

Til sidst vil jeg bemærke, at jeg på dette område finder ligestillingsloven totalt forældet. Det er håbløst, at gode initiativer, som det Chart her kommer med, er nødsaget til at få en dispensation fra lovgivningen for at kunne blive gennemført. Det mener jeg ikke hører hjemme i det 21. århundrede.

De resterende spørgsmål i din henvendelse har jeg bedt forvaltningen besvare.

30. juni 2020

Sagsnummer
2020-0151395

Dokumentnummer
2020-0151395-2

Borgmesteren
Rådhuset
1599 København V

Telefon
33 66 23 20

E-mail
borgmesteren@kff.kk.dk

www.kk.dk

Spørgsmål 1. Hvorfor mener Kulturborgmesteren, at CHART ART 2020 har overskredet deres forpligtelser, således at den økonomiske støtte må frafalde?

Svar 1: Kultur- og Fritidsforvaltningen har oplyst, at Kultur- og Fritidsudvalget på sit møde den 19. juni 2019 har bevilliget 600.000 kr. til CHART 2020. Af ansøgningen, som ligger til grund for bevillingen fremgår, at succeskriterierne for CHART 2020 er:

- *Samle hele kunstens økosystem – fra unge kunstnere til professionelle aktører – og tilbyde en indgangsvinkel til samtidskunsten for både de professionelle og kulturpublikummet.*
- *Være en relevant og markant international begivenhed i København, der tiltrækker både lokale og udenlandske besøgende.*
- *Skabe en stedsspecifik begivenhed af internationalt format, der dyrker Københavns historiske styrkeposition indenfor kunst, arkitektur og design og er forankret i et nordisk mind-set, hvor fællesskab, åbenhed og tilgængelighed er kerneværdier.*
- *Tilbyde nye, interessante oplevelser, der dyrker krydsfeltet mellem kunst, arkitektur og design og præsenterer et program af kunstnere med international gennemslagskraft, der ikke tidligere er vist i Danmark eller Norden.*

Af succeskriterierne fremgår ikke, at CHART ønsker udelukkende at vise værker af kvindelige kunstnere. Det samlede program, som fremgår af ansøgningen, er en forudsætning for det bevilligede tilskud.

Den 21. april 2020 indgik forvaltningen og CHART en tilskudsftale. Heraf fremgår, at tilskuddet er givet til CHART 2020. Herudover indgår en række specifikke aktivitetsmål rettet mod formidlingsprogrammet under CHART som forudsætning for tilskuddet.

Det fremgår ligeledes af tilskudsftalen, at aflyses eller ændres væsentlige dele af projektet skal ændringerne godkendes af Kultur- og Fritidsforvaltningen. Forvaltningen kan kræve tilskuddet tilbagebetalt, hvis aktiviteterne ikke gennemføres som godkendt.

CHART har ikke i forbindelse med indgåelsen af tilskudsftalen med kommunen oplyst, at succeskriterierne er ændret, således at der nu udelukkende vil blive vist værker af kvindelige kunstnere.

Den 3. juni 2020 oplyste CHART i en redegørelse til Kultur- og Fritidsforvaltningen, at CHART den 8. marts i år har ansøgt Kulturministeriet om dispensation til udelukkende at vise værker af kvindelige kunstnere på kunstmessen.

Kultur- og Fritidsforvaltningen er dags dato blevet oplyst, at Kulturministeriet har imødekommet CHARTs ansøgning om dispensation. Dermed forelægges sagen Kultur- og Fritidsudvalget på førstkommende møde, således at udvalget vurderer om CHART skal beholde tilskuddet i henhold til de ændrede succeskriterier.

Spørgsmål 2. CHART ART har opfordret kunsthandlerne til at prioritere kvindelige kunstnere. Det har branchen værdsat og anerkendt. Hvorfor er det et problem jf. samarbejdsaftalen mellem CHART ART og kommunen? Pengene går jo ikke til den kommercielle del, så vidt jeg er orienteret, men til projektledelse, talks mv. eller?

Svar 2: Kultur- og Fritidsforvaltningen har oplyst, at ansøgningen og succeskriterierne for det samlede program for CHART 2020 er en forudsætning for kommunens bevilling. Dette fremgår tillige af tilskudsaf-talen mellem Københavns Kommune og CHART 2020 jf. besvarelsen af spørgsmål 1.

Spørgsmål 3. Kan Kulturborgmesteren redegøre for, at der ikke er tilstrækkelig grundlag for at dispensere uden Kulturministerens godkendelse jf. Ligestillingsloven paragraf 3 A?

Svar 3: Kultur- og Fritidsforvaltningen har oplyst, at bekendtgørelse af lov om ligestilling mellem mænd og kvinder (LBK nr. 1678 af 19/12/2013) § 3 a, er som følger:

§ 3 a. Uanset § 2 er denne lov ikke til hinder for forskelsbehandling af det ene køn, hvis det er begrundet i et legitimt mål og midlerne til at opfylde dette mål er hensigtsmæssige og nødvendige. Stk. 2. Lovens bestemmelser er ikke til hinder for indførelse eller opretholdelse af gunstigere bestemmelser om beskyttelse af kvinder i forbindelse med graviditet og moderskab.

Hovedreglen i ligestillingsloven er, at der er forbud mod forskelsbehandling på grund af køn, jf. lovens § 2. Forbuddet gælder for både direkte og indirekte forskelsbehandling.

Undtagelsen til denne hovedregel findes i lovens §§ 3 og 3 a. Ligestillingslovens § 3 a, giver hjemmel til, at der kan ske forskelsbehandling, hvis det er begrundet i et legitimt mål og midlerne til at opfylde et sådant mål er hensigtsmæssige og nødvendige.

Ministeriet for Børn, Undervisning og Ligestilling har i vejledende udtalelse af 23/08/2016 anført, at § 3 a, "skal fortolkes snævert og i

overensstemmelse med direktivet". Hensynet bag denne snævre fortolkning er, at forbuddet mod forskelsbehandling ikke må blive udhulet.

I udtalelsen oplistes en række eksempler på områder, hvor der kan ske undtagelser fra forbuddet mod forskelsbehandling. Eksemplerne er: *"beskyttelse af ofre for kønsrelateret vold (i tilfælde såsom oprettelse af centre til beskyttelse forbeholdt det ene køn), hensyn til privatlivets fred og blufærdigheden (i tilfælde såsom indlogering hos en person i en del af denne persons hjem), fremme af ligestilling mellem mænd og kvinder eller mænds eller kvinders interesser (for eksempel frivillige organisationer, hvor kun det ene køn er repræsenteret), foreningsfrihed (i tilfælde af medlemskab af private klubber, hvor kun det ene køn er repræsenteret) og tilrettelæggelse af sportsaktiviteter (for eksempel sportsbegivenheder, som kun det ene køn har adgang til)."*

Undtagelserne oplistet i ministeriets udtalelse er en gengivelse af de undtagelser, der er oplistet i præamblen til rådets direktiv 2004/113/EF, der er implementeret i ligestillingsloven.

Derved anlægger ministeriet en direktivnær fortolkning af ligestillingslovens § 3 a, som desuden skal fortolkes snævert i henhold til den vejledende udtalelse. Det indebærer, at en eventuel undtagelse fra lovens § 2, kun i meget få og konkret afgrænsede tilfælde kan ske med hjemmel i § 3 a.

Det må lægges til grund, at en skævvridning i indkøb af kunst af henholdsvis mænd og kvinder, ikke falder under de kategorier af undtagelser, der er oplistet i ministeriets udtalelse og præamblen til direktivet. En udvidet fortolkning af de oplistede kategorier vil ej heller føre til andet resultat.

Der er således ikke hjemmel til, at borgmesteren kan dispensere fra lovens § 2, om forbud mod forskelsbehandling. Derfor er det nødvendigt, at ressortministeriet på området, Kulturministeriet, giver den nødvendige dispensation jf. lovens § 3.

Venlig hilsen

Franciska Rosenkilde